

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 4Csp/169/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121519771
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Zahorčák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2022:6121519771.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Martinom Zahorčákom v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36234176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, právne zast.: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, proti žalovanej: J. U., T.. XX.XX.XXXX, H. R. XX/X, F. N., právne zast.: JUDr. Peter Vachan, advokát, s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, o zaplatenie 5.728,11 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4.006,80 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.006,80 Eur od 15.09.2021 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Návrh žalovanej na zaplatenie dlhu v splátkach po 50 Eur mesačne zamietla.

IV. Žalobcovi voči žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 39,90%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal v upomínacom konaní toho, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.728,11 Eur s príslušenstvom a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 12.09.2019 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej len „ÚZ“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“), ktoré obsahujú Sadzobník poplatkov. Predmetom ÚZ bolo poskytnutie revolvingového úveru s výškou úverového rámca 5650,- Eur zo strany žalobcu žalovanej. Tento úver žalovaná čerpala prostredníctvom úverovej karty. Žalobca ďalej uviedol, že revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý je dlžníkovi (žalovanému) poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje mu čerpať po odsúhlasení zo strany veriteľa peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca a následne uhrádzať splátky v minimálne dohodnutej výške, pričom môže uhradiť aj celý čerpaný úver jedinou splátkou. Žalovaná bola odo dňa účinnosti revolvingovej zmluvy v pravidelných mesačných výpisoch z úverového účtu, ktoré boli zasielané na adresu žalovanej v listinnej forme informovaný o výške mesačnej splátky, o výške úroku a poplatku, výške úverového rámca ako aj o celkovom zostatku na úverovom účte a jednotlivých transakciách na úverovom účte. Žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť spolu s úrokom a poplatkom v pravidelných mesačných splátkach v súlade s ÚZ, ÚZP. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácala. Napriek opakovaným upozoreniam dlžné splátky nedoplatila, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy

dňa 30.08.2021 pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovanú k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanej lehotu 15 dní na splnenie povinností, žalovaná v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradila, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatnil v žalobe aj zákonné úroky z omeškania. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 17.09.2021 žalovanú k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy. Prostredníctvom úverovej karty čerpala žalovaná poskytnutý revolvingový úver spolu vo výške 6681.30 Eur a žalobcovi uhradila čiastku 2074.50 Eur.

Žalobca špecifikoval žalovanú suma 6630.11 Eur nasledovne: istina vo výške 5646.91 Eur, táto suma prestavuje istinu 32.-36. Splátky spolu vo výške 5646.91 Eur. Úrok vo výške 221.07 Eur, táto suma prestavuje úrok 32.-36. Splátky spolu vo výške 221.07 Eur. Poistenie Bill protection vo výške 81.20 Eur, táto suma prestavuje poplatok za poistenie 32. - 36. Splátky spolu vo výške 81.20 Eur. Poistenie bolo uzatvorené v rámci úverovej zmluvy. Jedná sa o dobrovoľnú doplnkovú službu. Uzatvorenie poistenia nebolo podmienkou pre získanie úveru. Úrok za hotovostné transakcie vo výške 674.56 Eur, Úrok za poistné vo výške 6.37 Eur. K žalobe pripojil listinné dôkazy, a to: Úverovú zmluvu, Úverové zmluvné podmienky a Sadzobník poplatkov, Výpis z účtu Clubcard kreditnej karty (náhodne zvolený), Výzvu k splateniu zostatku úveru a poštový podací hárok, Predžalobnú výzvu na zaplatenie dlhu a oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia a poštový podací hárok, Špecifikáciu žalovanej sumy a Prehľad splátok a úhrad.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 04.11.2021 platobný rozkaz sp. zn.: 35Up/1163/2021, ktorým uložil žalovanej povinnosť do 15 dní od doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 5.728,11 Eur, úrok vo výške 902,- Eur s príslušenstvom a nahradiť trovy konania alebo tej istej lehote podať odpor.

3. Žalovaná podala proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom uviedla, že v žalobe bolo uvedené poskytnutie revolvingového úveru s úverovým rámcom vo výške 5.650,- Eur, avšak z predloženej revolvingovej zmluvy podľa žalovanej vyplýva, že jej bol poskytnutý úverový rámec vo výške 600,- Eur. V prípade, že žalovanej bol poskytnutý úver s vyšším úverovým rámcom, než bol dohodnutý v zmluve, má uvedená skutočnosť podľa žalovanej za následok neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaná ďalej poukázala na skutočnosť, že žalobca nepreukázal skúmanie bonity žalovanej v zmysle § 7 ods. 1 s následkami podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Žalovaná tvrdila, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje všetky obligatórne náležitosti, najmä neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch a taktiež neobsahuje všetky predpoklady použité pri výpočte RPMN, pričom citovala z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 8Co/49/2019 zo dňa 26.08.2019. Uvedené má mať za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Ročná úroková sadzba vo výške 29,90 % je podľa žalovanej v rozpore s dobrými mravmi. Podľa priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) pre spotrebiteľské a ostatné úvery zo splatnosťou od 1 do 5 rokov v mesiaci 9/2019 bola vo výške 4,76 %. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednanja obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Žalovaná citovala z rozsudku Krajského súdu sp. zn.: 17Co/26/2015. Keďže úroková sadzba uvedená v zmluve o pôžičke prevyšuje o viac ako o 6 násobne priemerné úrokové miery obdobných úverov obchodných bánk zverejnených NBS v čase uzatvorenia zmluvy, s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 a § 39 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov - Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), je podľa žalovanej zmluva o pôžičke v časti zmluvného úroku neplatná čo má v konečnom dôsledku za následok, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Žalovaná bola toho názoru, že žalobca nespĺnil všetky zákonné podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti celého úveru. Podľa žalovanej by žalobca postupoval v súlade so zákonom, ak by ju najskôr vyzval na zaplatenie omeškaných splátok, upozornil ju na možnosť predčasnej splatnosti úveru a po uplynutí 15 dní od doručenia výzvy, by mohol vyhlásiť úveru za predčasne splatný. Žalovaná citovala z rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 10Co/84/2018 zo dňa 26.04.2018. Taktiež žalobca sa odvolával na ustanovenie Hlavy 6 Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy, v zmysle ktorého bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Súd SR v spotrebiteľských sporoch už viackrát potvrdil, že súčasťou zmluvy môže byť len dokument s ktorým bol spotrebiteľ vopred oboznámený a dokument na ktorom je podpis spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu sa žalobca nemôže odvolávať na Hlavu 6 Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy, s ktorými nebol žalobca oboznámený pred podpisom zmluvy. Uvedené podľa žalovanej potvrdil napr. Krajský súd v Košiciach vo svojom rozhodnutí zo dňa 10.02.2015

sp. zn.: 6Co/396/2014. Keďže žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ, žalobca nie je podľa žalovanej oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu.

4. Žalobca v replike uviedol, že poukázal na skutočnosť, že dňa 04.08.2020 došlo k uzatvoreniu dodatku k úverovej zmluve, ktorým sa zmenila výška úverového rámca na 5.650,- Eur. V súvislosti so skúmaním bonity žalovanej žalobca poukázal na body 10. Až 26. Zmluvy, kde sú uvedené požadované informácie a predložil súdu listiny, z ktorých vychádzal pri skúmaní bonity žalovanej. Žalobca v prípade chýbajúcich obligatórnych náležitostí úverovej zmluvy poukázal na bod 31. Zmluvy, v ktorom je dohodnutá výška úrokovej sadzby počas celej doby trvania zmluvy. Predpoklady pre výpočet RPMN žalobca uviedol na strane 2. Zmluvy a poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.02.2021. Žalobca k právnemu názoru žalovanej o neplatnosti časti právneho úkonu pre rozpor odplaty (úroku) s dobrými mravmi uviedol, že nie je správny s ohľadom na to, že nemá oporu v ustanoveniach právneho poriadku SR. Žalobca poukázal na skutočnosť, že výška maximálnej odplaty v spotrebiteľských úverových zmluvách bola stanovená právnym predpisom ku dňu 12.9.2019 podľa ust. § 53 ods. 6 OZ spolu s vykonávacím predpisom - ust. § 1 ods. 4 Nariadenia vlády SR 87/1995 Z.z.. S ohľadom na uvedené, maximálnu výšku odplaty upravuje zákonné ustanovenie konkrétnou číselnou hodnotou pre Kreditné karty (2x 22,62= 45,24 %) a táto hodnota odplaty nebola prekročená zmluvnými dojednaniami v úverovej zmluve (úroková sadzba 29,90%), a teda čo je v súlade so zákonom musí, byť v súlade s dobrými mravmi. V súvislosti s nedodržaním zákonných podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalobca predložil súdu výzvu, ktorú adresoval žalovanej dňa 12.07.2021 a upozornil ju na možnosť zosplatnenia budúcich splátok. S ohľadom na uvedené žalobca poukázal na to, že strata výhody splátok bola dohodnutá v úverovej zmluve a pred samotným zosplatnením zo dňa 30.08.2021 bola žalovaná na túto možnosť upozornená. K replike žalobca pripojil listinné dôkazy, a to: Dodatok k úverovej zmluve č.: XXXXXXXXXXXX, Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2019, Bonita, Výzvu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 12.07.2021, Podací hárok.

5. Žalovaná v duplike citovala z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn.: Pl. ÚS 10/95 zo dňa 28.02.1995, z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.04.2012 a z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.: 27CoCsp/47/2020 zo dňa 29.12.2020 v súvislosti s výškou dohodnutých úrokov z zmluve. Zo strany žalobcu nebol podľa žalovanej predložený listinný dôkaz o odoslaní a doručení listu označeného ako „Posledná výzva pred začatím vymáhania celého úveru a Výzvy k splateniu celého úveru“, pretože poštový podací lístok bez presného označenia a identifikácie zásielky nepreukazuje odoslanie ani doručenie vyššie uvedených listín vzťahujúcich sa k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ, žalobca teda nepreukázal ani odoslanie ani doručenie vyššie uvedených listín. Žalovaná poukázala na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.06.2021 sp. zn.: 43CoCsp/18/2021. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ, žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastane po vyhlásení rozsudku vo veci samej, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne. Ak napriek uvedenému by súd mal za preukázané doručenie výzvy na splatenie dlžnej sumy zo dňa 30.08.2021, žalovaná uviedla, že žalobca výzvou zo dňa 12.07.2021, ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ, vyzval žalovanú na úhradu omeškaných splátok v lehote 15 dní od doručenia a upozornil ju na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Následne výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 30.08.2021 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca postupoval v rozpore s ustanovením § 565 OZ posledná veta, keďže právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nepoužil do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky teda splátky zročnej 20.08.2021, keďže zročnosť splátok bola k 20. dňu v mesiaci. Žalovaná následne citovala z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020. Na základe uvedených skutočností žalovaná navrhla, aby súd umožnil uhrádzať žalovanej dlžnú sumu, ktorú predstavujú neuhradené splátky zročné ku dňu vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej v mesačných splátkach po 50 Eur k 25. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok v prípade omeškania s ktoroukoľvek mesačnou splátkou a zároveň priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

6. Strany sporu súhlasili s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania a nenavrhovali vykonanie žiadnych ďalších dôkazov. Z uvedeného dôvodu súd verejne vyhlásil rozsudok dňa 18.5.2022.

7. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to žalobou doručenou konajúcemu súdu, vyjadreniami strán sporu, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver zo dňa 12.09.2019, Úverovými

podmienkami, Dodatkom k úverovej zmluve č.: XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.08.2020, Výzvou k splateniu celého dlhu zo dňa 30.08.2021, Podacím hárkom č. J Výpisom čerpania, splátok a úhrad, Predžalobnou výzvou zo dňa 12.07.2021, Podacím hárkom č. EPH245482011, Interným dokumentom o posúdení bonity, Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrťrok 2019 a zistil tento skutkový stav :

8. Medzi stranami je nesporné, že dňa 12.09.2019 došlo medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom k uzatvoreniu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej bezúčelový revolvingový úver s výškou úverového rámca 600- Eur, ročnou úrokovou sadzbou 29,90 %, výškou mesačnej splátky 19,38 Eur, RPMN vo výške 34,40 %, termínom splatnosti splátok k 20. dňu v mesiaci. Poskytnutie úveru bolo dojednané na dobu jedného roka a splatenie v dvanástich mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny. Ďalej je nesporné, že dňa 04.08.2020 strany sporu uzatvorili Dodatok k úverovej zmluve, v ktorom sa dohodli na zvýšení úverového rámca na sumu 5.650,- Eur s výškou mesačnej splátky 182,50 Eur. Žalovaná prestala plniť svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, pričom sa dostala do omeškania so splácaním. Žalobca v tejto súvislosti oznámil žalovanému zosplatenie celého úveru Výzvou zo dňa 30.08.2021.

9. Za spornú skutočnosť súd považuje, či zo strany žalobcu došlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Taktiež je sporná aj otázka skúmania bonity žalovaného pri uzatváraní predmetnej zmluvy, ako aj to, či úverová zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

10. V § 2 Hlavy 7. Ukončenie úverovej zmluvy Úverových podmienok je uvedené, že v prípade, ak: a) ste sa oneskorili s platením aspoň dvoch splátok alebo ste sa oneskorili s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace; b) ste uviedli v návrhu nepravdivé údaje, v prípade ak sa jedná o údaje, ktoré môžu mať vplyv na posúdenie schopnosti splácať úver; c) bolo začaté dedičské konanie na Váš majetok, nám musíte celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie úveru).

11. Z Výzvy na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 12.07.2021 vyplýva, že žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy, poskytol jej lehotu 15 dní na úhradu dlžnej sumy a upozornil ju na možnosť predčasnej splatnosti celého úveru. Z Podacieho hárka č. EPH245482011 vyplýva, že 12.07.2021 žalobca odosielal žalovanej zásielku.

12. Z Výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 30.08.2021 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného k úhrade celého úveru vo výške 6.659,36 Eur do 15 dní od spísania tejto výzvy. Z Podacieho hárka č. EPH250353465 vyplýva, že žalobca dňa 31.08.2021 odosielal žalovanej zásielku.

13. Z Interného dokumentu žalobcu označeného ako BONITA vyplýva druh úver - revolvingový úver, výška rámca - 600,- Eur a žalovaná uviedla stav - vydatá, druh bývania - vlastný dom/byt, počet detí - 1, zdroj príjmu klienta - zamestnanec, výška príjmu - 620,- Eur, príjem partnera - 750,- Eur, splátky iným spoločnostiam uvedené v žiadosti - 0. Z lustrácie registrov vyplýva, Sociálna poisťovňa - OK, MVS SR - Overené, NRKI - OK.

14. Súd preskúmal podanú žalobu a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaná žaloba je čiastočne dôvodná.

15. Podľa § 185 ods. 1 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

16. Podľa § 186 ods. 1 CSP, skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy zverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a právne záväzné akty Európskej únie, ktoré boli zverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie, sa nedokazujú.

17. Podľa § 187 ods. 1,2 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

18. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

19. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

20. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

22. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov - Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25. Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

26. Súd konštatuje, že zo skutkových zistení dospel k právnomu záveru, že posudzovaný právny vzťah sporových strán je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, lebo žalobca poskytoval žalovanej úver v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaná nepodniká a nebrala si úvere na podnikateľské účely. Uvedené tak napĺňa zákonnú definíciu spotrebiteľského sporu v zmysle § 52 OZ, čo zároveň odôvodňuje aplikáciu právnych predpisov a ustanovení, ktorých cieľom je úprava právnych vzťahov, do ktorých vstupuje spotrebiteľ.

27. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ účinného v čase uzatvorenia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

28. Podľa § 11 ods. 2 účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti

splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods.1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods.19 až 42.

29. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

30. V súvislosti so skúmaním bonity žalovaného súd poukazuje na čl. 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať.

31. V zmysle bodu 26. preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií (1), veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.

32. V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais (C-565/12, EU:C:2014:190) posudzoval dodržanie hraníc vymedzených pre režim sankcií, ktorý bol stanovený zo strany členského štátu, v danom prípade v súvislosti so sankciou spočívajúcou v zániku v zásade celého nároku veriteľa na úroky v prípade porušenia povinnosti upravenej v článku 8 smernice 2008/48, t.j. preveriť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa. Vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabilala alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C-565/12, EU:C:2014:190, body 52 a 53) (bod 64., 65. Rozsudku SD vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej).

33. Medzi stranami sporu bola sporná otázka skúmania bonity žalovanej žalobcom pri poskytovaní úveru. Uvedená povinnosť pre žalobcu - veriteľa vyplýva z § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom právnym následkom hrubého porušenia uvedenej povinnosti je bezpoplatkovosť a bezúročnosť spotrebiteľského úveru. Za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Súd dáva do pozornosti skutočnosť, že žalobca skúmal bonitu žalovanej pri poskytnutí revolvingového úveru s úverovým rámcom vo výške 600,- Eur, pričom v danom prípade bol uzatvorený medzi stranami sporu Dodatok k úverovej zmluve dňa 04.08.2020 v s úverovým rámcom vo výške 5.650,- Eur. Žalobca súdu predložil listinný dôkaz Interný dokument označený ako BONITA iba pri poskytnutí revolvingového úveru s úverovým rámcom vo výške 600,- Eur, avšak v uvedenom dokumente sú obsiahnuté iba základné údaje o pomeroch žalovanej, a to: stav - vydatá, druh bývania - vlastný dom/byt, počet detí - 1, zdroj príjmu klienta - zamestnanec, výška príjmu - 620,- Eur, príjem partnera - 750,- Eur, splátky iným spoločnostiam uvedené v žiadosti - 0. Uvedený

rozsah údajov v internom dokumente žalobcu nasvedčuje iba o splnení základnej povinnosti žalobcu skúmať rodinné, majetkové a sociálne pomery žalovanej. Žalobca súdu nepredložil žiaden dôkaz o výške príjmu žalovanej a jej partnera. Zároveň žalobca súdu nepredložil žiadne listinné dôkazy o vykonaní lustrácií v príslušných databázach. Z predmetného dokumentu žalobcu vyplýva iba konštatovanie o možných vykonaných lustráciách v rozsahu: Sociálna poisťovňa - OK, MVSR - Overené, NRKI - OK. Z týchto údajov nie je možné jednoznačne povedať, či žalobca skutočne vykonal lustráciu v niektorej z databáz a ako prípadne zistené výsledky posúdil s odbornou starostlivosťou v spojitosti so zistenými majetkovými a sociálnymi pomermi žalovanej, nakoľko súdu nepredložil žiaden konkrétny výstup z databázy, na základe ktorej posudzoval bonitu žalovanej. Z pripojených listinných dôkazov je zrejmé, že žalobca nevykonal lustráciu žalovanej ani v Spoločnom registri bankových informácií (SRBI), ktorý je podľa názoru súdu dôležitým a relevantným ukazovateľom vhodným pri posudzovaní bonity spotrebiteľov. Uvedené skutočnosti nasvedčujú tomu, že žalobca pri poskytnutí revolvingového úveru s úverovým rámcem vo výške 600,- Eur nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Pri uzatvorení Dodatku k úverovej zmluve zo dňa 04.08.2020 žalobca súdu nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by nasvedčovali skúmaniu bonity žalovanej v tom čase. Z uvedeného postupu žalobcu je zrejmé, že žalobca zvýšil úverový rámec žalovanej na sumu 5.650,- Eur bez akéhokoľvek skúmania jej bonity od poskytnutia revolvingového úveru s úverovým rámcem vo výške 600,- Eur zo dňa 12.09.2019. Žalobca mal vedomosť o výške a druhu poskytovaného úveru, ktorým bol v tomto prípade revolvingový úver, ktorý je opakovateľným úverom, pričom súd toho názoru, že bolo povinnosťou žalobcu skúmať s odbornou starostlivosťou podrobnejšie pomery žalovaného v čase poskytnutia úveru s úverovým rámcem vo výške 600,- Eur, najmä s ohľadom na účel, dobu a druh poskytnutého úveru, keďže jeho výška sa mohla sa navyšovať, nakoľko sa jednalo o revolvingový úver. Taktiež bolo povinnosťou žalobcu znovu preskúmať bonitu žalovaného pri uzatvorení dodatku k úverovej zmluve, kde sa už úverový rámec navyšil o nezanedbateľnú sumu až na výšku 5.650,- Eur z pôvodného úverového rámca vo výške 600,- Eur. Na základe uvedených skutočností je súd toho názoru, že žalobca hrubo porušil svoju povinnosť konať s odbornou starostlivosťou pri skúmaní bonity žalovanej, čoho právnym následkom je v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch bezoplatkovosť a bezúročnosť spotrebiteľského úveru.

34. Vzhľadom na vyššie uvedené nároky, ktoré na dodávateľa kladie újné právo a s poukazom na ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. OZ, ZoSÚ a ďalšie. Bolo na žalobcovi, aby tento preukázal, že bonitu žalovanej náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ.

35. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že v konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu § 7 ods. 1 ZoSÚ. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v 7 ods. 1 ZoSÚ nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta.

36. Súd zároveň poukazuje na závery vyslovené Krajským súdom v Prešove v rozhodnutí sp. zn.: 6Co/171/2016 v zmysle ktorých, cit.: „dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. Odvolací súd uvádza, že v tomto smere § 11 ods. 2 ZoSÚ vôbec nepôsobí odradzujúco, preto je dôvodné aplikovať ustanovenie generálneho zákona - Občianskeho zákonníka, a to § 3 ods. 1 o odmietnutí ochrany pri tak závažnom porušení povinnosti veriteľa na finančnom trhu. Poskytovanie úverov a pôžičiek je veľmi vážnym predmetom podnikateľskej činnosti, pretože pri tomto nejde o odplatu platenú v hotovosti, ale o odloženú platbu bez toho, aby bolo zrejmé, čo postretne dlžníka po uzavretí zmluvy. Ak je takáto agenda obzvlášť sledovaná z dôvodu neistých pomerov, ktoré môžu nastať po poskytnutí úveru, potom musia existovať prísne nároky na vyžadovanie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a vyhodnotiť bonitu spotrebiteľa, keďže na rozdiel od neistých okolností po uzatvorení zmluvy je stav spotrebiteľa z pohľadu jeho osobných majetkových pomerov v čase kontraktácie spoznatelný. Ak Súdny dvor uznal ako odradzujúcu sankciu nepriznanie úrokov pri nezodpovednom prístupe dodávateľa na finančnom trhu pre porušenie konať s odbornou starostlivosťou, potom je podľa názoru odvolacieho súdu úplne eurokonformné aplikovať § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a porušenie závažnej povinnosti veriteľa považovať za odporujúce morálke.“

37. Na základe vyššie uvedených skutočností a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak, že daný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, keďže žalobca nepreukázal splnenie svojej povinnosti konať s odbornou starostlivosťou pri skúmaní bonity spotrebiteľa, čím hrubo porušil svoju zákonnú povinnosť. Keďže žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou už pri poskytnutí revolvingového úveru s úverovým rámcom vo výške 600,- Eur, žalobca tak nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie dlžnej sumy spotrebiteľského úveru.

38. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

39. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

40. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že zákonodarca pre konanie dodávateľa a jeho právo vyhlásiť splatnosť celej pohľadávky, a tým na strane spotrebiteľa privodiť stav straty výhody splátok stanovil kumulatívne zákonné podmienky pozostávajúce z oddialenia výkonu práva dodávateľa a súčasne jeho pozitívneho konania smerujúceho k včasnému upozorneniu na uplatnenie svojho práva podľa § 565 OZ.

41. V poradí prvá z kumulatívnych zákonných podmienok ustanovuje, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Ak zákon vymedzuje podmienku omeškania splátky spotrebiteľa, myslí tým omeškanie v poradí prvej splátky za predpokladu, že táto nebude spotrebiteľom uhradená. Keďže § 53 ods. 9 má predstavovať výhodnejší právny režim oproti všeobecnej norme § 565 OZ <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrngu3dk>>, je potrebné ustáliť, že právo podľa odseku 9 môže dodávateľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť a len za predpokladu, že omeškanie (s prvou) splátkou trvá.

42. V poradí druhá kumulatívna podmienka je ustálená v rovine pozitívneho konania dodávateľa, ktorý je pred jednorazovým zosplatením pohľadávky povinný spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jednorazovým zosplatením pohľadávky upozorniť spotrebiteľa na výkon tohto práva. Ak zákonodarca ustanovil povinnosť upozorniť spotrebiteľa, je dôležité, aby túto povinnosť dodávateľ splnil vzhľadom na zákonnú lehotu jednak uplynutia 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a jednak na zákonnú lehotu 15 dní pred vykonaním svojho práva. Upozornením má zákonodarca na mysli adresovanú písomnosť, ktorá sa musí nevyhnutne dostať do sféry dispozície spotrebiteľa, a z ktorej obsahu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu odseku 9, a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva dodávateľa podľa § 565 OZ <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrngu3dk>> a v súlade s odsekom 9 § 53 OZ <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrnguzq>>.

43. Zároveň k § 53 ods. 9 pristupujú povinnosti veriteľa stanovené v § 565 OZ, a teda takáto možnosť zosplatenie celého úveru musí byť medzi zmluvnými stranami dohodnutá, alternatívne musí vyplývať z rozhodnutia orgánu. Následne je povinnosťou veriteľa využiť toto právo do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

44. Ako už bolo skôr uvedené v danom prípade je nesporná skutočnosť, že žalovaná mala žalobcovi plniť na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver zo dňa 12.09.2019, čo nepopiera ani žalovaná. Žalobca v žalobe uviedol, že zosplatil úver žalovanej v súlade s Hlavou 7 Úverových podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy. Súdu predložil listinný dôkaz - Výzvy na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 12.07.2021 a Výzvu k splateniu celého úveru zo dňa 30.08.2021. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že splatnosť jednotlivých splátok bola v zmluve dohodnutá k 20. dňu v mesiaci. Zároveň súd poukazuje na právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5Cdo/36/2020 ohľadom uplatňovania poslednej vety § 565 OZ. V danom prípade je zrejmé, že žalobca nedodrжал povinnosť stanovenú v poslednej vete § 565 OZ pri zosplatení celého

úveru. Predžalobnú výzvu zo dňa 12.07.2021 je možné považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Následne žalobca vyhotovil Výzvu k splateniu celého úveru zo dňa 30.08.2021. Z takéhoto postupu žalobcu je zrejmé, že nepostupoval v súlade s § 53 ods.9 OZ v spojení s § 565 OZ, keďže splatnosť každej splátky bola v zmluve dohodnutá k 20. dňu v mesiaci a žalobca teda nevyužil svoje právo na zosplatenie celého úveru do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Uvedená skutočnosť má za následok, že žalobca nemôže požadovať od žalovanej zaplataenie celého úveru, keďže nedošlo k platnému zosplateniu celého úveru a má tak nárok iba na splátky ktorých splatnosť nastala do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej.

45. Navyše súd dopĺňa, že dojednanie o práve žalobcu na zosplatenie celého úveru sa nemôže nachádzať v úverových podmienkach, na ktoré má odkazovať zmluva o spotrebiteľskom úvere. Podľa § 565 OZ veriteľ má právo žiadať o zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo to vyplýva z rozhodnutia orgánu. V danom prípade si toto právo veriteľ neuplatnil na základe rozhodnutia orgánu, ale poukázal na § 2 Hlavy 7 Úverových podmienok, ktoré sú súčasťou úverovej zmluvy. Úverové podmienky sú súborom určitých informácií súvisiacimi so zmluvou, ktorej sú súčasťou, pričom je zrejmé, že takéto úverové podmienky sú vopred naformulované a predložené spotrebiteľovi pri zmluve. Do ich obsahu nemôže nijakým spôsobom zasahovať. Z uvedeného je zrejmé, že sa nedá hovoriť o dohode na práve veriteľa na zosplatenie celého úveru, keď veriteľ si toto právo sám jednostranne zavedie do úverových podmienok. Súd je toho názoru, že dohoda o tomto práve veriteľa sa ma nachádzať v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, aby bolo možné hovoriť o tom, že takéto právo veriteľa bolo zmluvne dohodnuté.

46. Podľa § 488 OZ, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

47. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

48. V zmysle uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy je výška bezúročného a bezpoplatkového úveru 6.081,30,- Eur - uvedená suma predstavuje istinu, ktorá bola žalovanou reálne čerpaná. Z Výpisu čerpania, splátok a úhrad bolo zistené, že žalovaná uhradila z poskytnutého úveru sumu 2.074,50 Eur. Keďže súd konštatoval, že daný úver je bezpoplatkový a bezúročný súd uložil žalovanej uhradiť žalobcovi sumu 4.006,80 Eur po odpočítaní uhradenej sumy od istiny úveru (6.081,30 Eur - 2.074,50 Eur = 4.006,80 Eur). V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

49. Podľa § 296 CSP, spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú.

50. Podľa § 291 ods. 3 CSP, ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ustanovenie § 296 sa nepoužije.

51. Čo sa týka návrhu žalovanej na splatenie zvyšku jej dlhu v mesačných splátkach vo výške 50,- Eur, súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaná, hoci je spotrebiteľom, je zastúpená advokátom v danom konaní, čím podľa dôvodovej správy ku CSP stráca postavenie slabšej strany v konaní, pretože disponuje kvalifikovanou právnou pomocou. V tomto prípade je upustené od právno-ochranného ustanovenia § 296 CSP. Žalovaná, zastúpená advokátom, neuviedla súdu okolností odôvodňujúce takýto spôsob plnenia a nepripojila k svojim vyjadreniu (duplike) žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali opodstatnenosť plnenia zvyšku jej dlhu v mesačných splátkach vo výške 50,- Eur. Keďže v tomto prípade žalovaná stratila postavenie slabšej strany v konaní, súd nevyzýval žalovanú na preukázanie skutočností odôvodňujúcich mesačné splátky vo výške 50,- Eur. Zároveň žalobca sa k predmetnému návrhu žalovanej nevyjadril.

52. Z uvedeného dôvodu súd návrh žalovanej na splatenie dlhu v mesačných splátkach vo výške 50,- Eur zamietol.

53. Podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania

a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

54. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

55. Súd mal v prejednávanej spore za preukázané, že žalovaná ako dlžníka sa dostala do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku v rozsahu akom bol žalobcovi priznaný. Na základe uvedeného súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne z priznanej sumy 4.006,80 Eur od 15.09.2021 do zaplatenia.

56. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

59. Žalobca si pôvodne uplatňoval voči žalovanej sumu vo výške 5.728,11 Eur. Súd na základe vykonaného dokazovania priznal žalobcovi sumu 4.006,80 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

60. Žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 69,95 %, pričom jeho neúspech predstavuje 30,05 % (úspech žalovanej). Čistý úspech žalobcu v tomto konaní predstavuje 39,90 % (69,95% - 30,05%). Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 39,90 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 127 ods. 1 CSP). Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP len tým, že : a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v exekučnom konaní.